

har indledet en ny Praksis paa Strafudsættelsernes Omraade, og jeg tror ikke, det er nogen Overdrivelse at betegne dette som en Skamplet paa dansk Administration. Jeg tvivler ikke om, at det vil faa den Virkning, at denne Mand ikke paa nogen Maade kan komme til at afsone den ham idømte Fængselsstraf, i alt Fald ikke saa længe den højtærede Justitsminister beklæder sit Embede, thi at sætte denne Mand, til hvem den højtærede Justitsminister er knyttet ved Tjeneste og Gentjeneste, i Fængsel, maa være umuligt for den højtærede Minister. — Jeg indskrænker mig til disse Bemærkninger, i alt Fald paa dette Tidspunkt.

Jeg skal endnu blot gøre en Bemærkning om Biografteatret og de Bevillinger, som dertil ere uddelte. Forholdet er nemlig, efter hvad jeg har bragt i Erfaring siden Finanslovens 1ste Behandling, det højest mærkelige, at det slet ikke ellers er den højtærede Justitsminister, der uddeler Biografteaterbevillinger. De uddeles her i København af Politidirektøren, paa Landet og i Købstæderne af de tilsvarende lokale Myndigheder. Men i et eneste Tilfælde — kun i det ene Tilfælde med Oscar Køhlers Enke og den unge Hennings — har den højtærede Justitsminister lagt sin Haand paa en værdifuld Biografteaterbevilling, som skal kunne give en Indtægt af ca. 40,000 Kr. om Aaret, har skrabt den til sig og foræret den til Oscar Køhlers Enke og den unge Hennings. Det er en vilkaarlig Magt-anvendelse, enestaaende i sin Brutalitet og udført alene for at hjælpe denne Dame og denne unge Mand og dem, som muligvis ere disses Beskyttere, og som have Indflydelse paa den højtærede Justitsminister, — maaske. Men højest mærkelig er dog denne Fremgangsmaade, at man bryder en bestemt Praksis, som gaar ud paa, at det i København er Politidirektøren, som uddeler disse Bevillinger, i den Grad, at det indtil dette ene Tilfælde bestandig har været Politidirektøren, der har gjort det, at man sender ham en Skrivelse, som berøver ham Myndigheden i eet Tilfælde, og at det derefter igen er Politidirektøren, der bestandig uddeler disse Bevillinger. En saadan Fremgangsmaade med det Resultat, at man til Fordel for Personer, som ere yndede af Administrationens Chef, lægger Haanden paa en saa stor økonomisk Værdi som en Forretning, der bringer et Resultat af 40,000 Kr. om Aaret, synes mig at maatte siges at være en enestaaende Bedrift i administrativ Henseende.

Formanden: Det ærede Medlem brugte Ordet „Skamplet“ paa en uheldig Maade.

R. Andersen: Under Nr. 236 i Ændringsforslagslisten, Bilagenes Nr. 188, omtales et Ændringsforslag om forøget Tilskud til „Flakkebjerg“ og „Landerupgaard“ paa 19,400 Kr. Paa de nævnte Anstalters Overbestyrelses Vegne vil jeg gerne bringe den højtærede Justitsminister en Tak for dette Forslag. Den højtærede Minister har foreslaaet en 3-aarig Bevilling paa 19,400 Kr. aarlig, men, som den ærede Ordfører udtalte, har Finansudvalget anset det for rigtigt kun at foreslaa et Tilskud paa dette Beløb som en etaarig Bevilling og som Grund derfor anført, at det maaske var rigtigt at sælge en Del af den Jord, som hører til „Landerupgaard“ Opdragelsesanstalt. Der er nemlig et Jordareal af 256 Tdr. Land, og det kan jo siges at være et ret stort Jordbrug, som i alt Fald det Elefant, der er eller formenes at komme, ikke kan gøre nødvendigt. Det kan ogsaa godt være. Jeg er i det hele taget noget i Tvivl om, hvorvidt det er fordelagtigt at have saa store Jordbrug ved Opdragelsesanstalterne, som baade „Flakkebjerg“ og „Landerupgaard“ have. „Flakkebjerg“ har kun 66 Tdr. Land, men det er ogsaa et ret stort Jordtilliggende, i hvert Fald mere end nødvendigt for at skaffe Arbejde for de Elever, der er Plads til. Men for „Landerupgaard“s Vedkommende er der nogen Vanskelighed ved at afhænde dette Jordareal, idet der der findes fortrinlige Bygninger og Maskiner og Besætning til det Jordareal, der nu er, og det er drevet ganske udmærket, saa hvis man skulde sælge Jorden, vilde en hel Del Bygninger og Materiel komme til at staa til ingen Nytte, da det vanskeligt vil kunne blive anvendt til andet Brug. Men maaske man kunde tænke sig, at der f. Eks. kunde bortforpagtes en Del af Jorden; det er noget, som den nuværende Overbestyrelse, der kun har fungeret saa kort Tid, ikke endnu har faaet Tid til at overveje saa grundigt, at den har kunnet stille noget Forslag derom hverken for „Landerupgaard“s eller „Flakkebjerg“s Vedkommende. Jeg forstaa, som sagt, godt det højtærede Finansudvalgs Stilling og dets Betænkelse ved denne Forhøjelse af Bevillingen, som jo er meget stor. Som den ærede Ordfører oplyste, er det nuværende aarlige Tilskud til begge Anstalter 5,600 Kr., og naar det nu foreslaas at forhøje det med 19,400 Kr., komme vi jo op til et